

ประเด็นและเหตุผลในการขอพิจารณาทบทวน
ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ. ....

ประเด็นในการขอพิจารณาทบทวน

๑. ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ในวาระที่สอง และลงมติในวาระที่สามเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป นั้น

๒. ในการพิจารณาวาระที่สอง ของร่างมาตรา ๗ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีการแก้ไขความในวรรคหนึ่ง และเพิ่มเติมความเป็นวรรคสอง และวรรคสาม ซึ่งที่ประชุมสภาเห็นชอบตามที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

“มาตรา ๗ วิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ให้ใช้ระบบได้สวนและเป็นไปโดยรวดเร็ว ตมทนายผู้คดีแห่งพระราชบัญญัตินี้และช้อยังค้ำของประธานศาลฎีกา ในกรณีที่ไม่มียทนายผู้คดี และช้อยังค้ำดังกล่าวให้นำทนายผู้คดีแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาใช้ช้อยังค้ำเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับทนายผู้คดีตมพระราชบัญญัตินี้

ในการพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และช้อยังค้ำของประธานศาลฎีกา ในกรณีที่ไม่มีทนายผู้คดีและช้อยังค้ำดังกล่าวให้นำทนายผู้คดีแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาใช้ช้อยังค้ำเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

คดีค้ำมนุษย์ใดมีข้อหาความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติดรวมอยู่ด้วยให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้ช้อยังค้ำแก่ข้อหาความผิดนั้นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้”

ทั้งนี้ โดยที่คณะกรรมการวิสามัญได้ตัดความในร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๔๐ และร่างมาตรา ๔๔ ออก พร้อมทั้งได้เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นร่างมาตรา ๓/๑ และร่างมาตรา ๓/๒ ทำให้มีผลกระทบต่อลำดับมาตรา จึงได้มีการจัดเรียงลำดับมาตราใหม่ ซึ่งทำให้ร่างมาตรา ๓/๑ ถูกจัดลำดับเป็นร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๓/๒ เป็นร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๗ เป็นร่างมาตรา ๘ ตามลำดับ อันมีผลให้ร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายฉบับนี้มีจำนวน ๔๘ มาตรา (ร่างเดิมมีจำนวน ๔๙ มาตรา)

๓. จากการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้ว พบว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีความผิดพลาดสมควรได้รับการพิจารณาทบทวนอีกครั้งในเรื่องรูปแบบและถ้อยคำเพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการตีความต่อไป โดยมีข้อเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทบทวนแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๘ จากร่างที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย จากความเดิมที่ว่า

“มาตรา ๘ วิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ให้ใช้ระบบไต่สวนและเป็นไปโดยรวดเร็ว
ในการพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อบังคับ
ของประธานศาลฎีกา ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อบังคับดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้
...ฯลฯ...”

แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

“มาตรา ๘ วิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ให้ใช้ระบบไต่สวนและเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่
กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อบังคับ
ดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาใช้บังคับเท่าที่
ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีสภานิติบัญญัติค้ำมนุษย์ให้ยื่นไปตมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
และข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อบังคับดังกล่าวให้นำบทบัญญัติ
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือ
กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ในศาลแขวง มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัด
หรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

...ฯลฯ...”

เหตุผลในการขอพิจารณาทบทวน

โดยที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นสมควรขอปรึกษาที่ประชุมสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติให้นำร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ. .... มาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อแก้ไขบทบัญญัติร่างมาตรา ๘ ดังกล่าว ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓๒ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความถูกต้องสมบูรณ์
ก่อนที่จะนำเสนอไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์
ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

สำนักงานการประชุม

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙